

Világ proletárjai egyesüljétek!

NÉPLAP

Dolgozó parasztok!

Termelőszövetkezetek, állami gazdaságok és géppállomások dolgozói! Előre a betakarítási és begyűjtési békeverseny győzelméért!

AZ MDP HAJDÚ-BIHARMEGYEI PARTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. ÉVFOLYAM, 175. SZAM

ARA : 50 FILLER

KEDD, 1953 JULIUS 28.

Tartós békét Koreában!

Nagy győzelmet arattunk! Több mint három évi véres, öldöklő háború után tegnap elhallgattak a haláltosztó fegyverek, elcsendesedtek a csatateretek a hősi Korea földjén. A történelem lapjain úgy jegyzik fel ezt a napot, a fegyverszünet megkötésének napját, mint a békétáborok küzdelmek, kemény harcok árán kivívott nagyszerű győzelmét. Feljegyzik a ma élő nemzedék nevét is, amely az erőszakkal bátran szembeállva új diplomáciát kényszerített a háború megszállottjaira, rákényszerítette a tárgyalások útján való meg egyezést, melynek eddig legszebb gyümölcse ért be tegnap.

A fegyverszüneti egyezmény megkötésével a világ előtt most még jobban bebizonyosodott, mint eddig bármikor, hogy nem volt hiábavaló a népek követelése, a tárgyalásokra való felhívás, mert a tárgyalások szelleme — mint a most létrejött megegyezés is mutatja — felülkerekedik az erőszak szellemén s a legnehezebbnek látszó vitás kérdéseket is meg lehet oldani tárgyalások s nem fegyverek által.

Uj erőt, új lendületet ad a békeharcos millióknak a koreai győzelem, mert növeli a világ népeinek reményességét: ha véget lehetett vetni a koreai háborúnak, tárgyalások útján véget lehet vetni a hidegháborúnak is. Véget lehet vetni, mert Sztálin elvtárs azt tanítja, hogy a világon fennálló két különböző rendszer — a szocialista és kapitalista rendszer országainak — békés együttélése lehetséges. Ezt követeli a népek érdeke, a békés alkotó munka érdeke, az egész emberiség civilizációjának érdeke.

A koreai fegyverszünet mellett, éppen a sztálini tanítások alapján nemcsak a koreai és kínai nép, nemcsak a Szovjetunió és a népi demokráciák országainak népei, hanem maguk a többi országok dolgozói is kiálltak, követelték, hogy kormányaik tagadják meg a koreai háborúban való részvételt. A koreai fegyverszünet létrehozásának szükségessége egyre inkább kifejezésre jutott az amerikai nép, a Koreában harcoló amerikai katonák körében is. A népeknek ezzel a széleskörű követelésével szemben lehetetlen lett volna végig a háború folytatása mellett kiállni. Számolni kellett ezzel a követeléssel s ennek eredménye a békétábor mostani, nagyjelentőségű győzelme.

Két évnél is tovább húzódtak a fegyverszünetet megelőző tárgyalások. Ez alatt az idő alatt a koreai nép hőhírát számtalan aljas módszerrel próbálták zástonyra juttatni a megegyezést. Nekik szükségük volt Koreára, mert e hősi nép mérhetetlen szenvedései, áldozatai árán busás hasznot vágtak zsebre az ágyúgyárosok, a halálkereskedők. Éppen ezért már a fegyverszünet lehetőségének a hírére is össze-rezzentek s az utolsó pillanatig kitartottak a háború folytatása mellett. Ezért fogadták bizonyos amerikai körökben ujjongó örömmel Li Szin Man provokációját, mert azt remélték, hogy a hadifogyók „szabadonbocsátása” húzamosabb időre megszakítja majd a tárgyalásokat.

A világ népei azonban, akik kezdettől fogva a legnagyobb figyelemmel és érdeklődéssel kísérték a koreai eseményeket, nem hátráltak meg a provokációk hírére, sőt fokozták harcukat, hogy megszűnjék a koreai lidércnyomás, megszűnjék a békés falvak és városok embertelen bombázása, az ártatlanok halomra gyilkolása. S a Li Szin Man provokációjára fellelegző amerikai agresszorok újból oda kényszerültek a tárgyaló asztalok mellé.

A Szovjetunió sorozatos békekezdeményezései, a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság és a Kínai Népköztársaság észszerű javaslatai végül is olyan légkört teremtettek, amelyben az amerikaiaknak már nem lehetett megtagadni a fegyverszüneti egyezmény aláírását.

Az aláírás azonban még nem minden. Számtalan tapasztalat tanította meg rá és inti a békéért küzdő milliókat, hogy nem könnyű dolog volt kikényszeríteni a megegyezést, de legalább ilyen nehéz lesz meg is tartani.

A koreai és kínai fél kötelezte magát arra, hogy betartja a fegyverszüneti egyezmény minden előírását, amint az életbe lépett — mondotta Nam Ir tábornok s kijelentette: Még hátra van az amerikaiak ígéretének betartása, hogy a fegyverszüneti feltételeket teljes mértékben végrehajtsák. Mint Nam Ir tábornok kifejtette, még lehetséges a fegyverszünet megszegése, tekintettel Li Szin Man mesterkedéseire és az amerikaiak személtűnyű magatartására. „... A fegyverszüneti egyezmény aláírása után kiderül majd, hogy az amerikaiak valóban végrehajtsák-e a fegyverszüneti feltételeket: az előírt időn belül beszüntetik-e a tüzet és kivonulnak-e a demilitarizált övezetből az összes ENSZ erők — beleértve Li Szin Man csapatát is” — írja az Új Kína külföldtudósítója.

Ismeretes, hogy Li Szin Man eddig semmiféle biztosítékot nem adott a fegyverszüneti egyezmény betartására vonatkozóan, sőt nem is rég kijelentette, hogy a maga részéről nem fogadja el az egyezményt. Az agresszív politika azonban eleve kudarcra van ítélve. A népek erejét megsokszorozza ez a győzelem s a koreai fegyverszünet csak kiindulópont, amelyet új győzelmek követnek majd. Száz- és százmilliók hangját nem lehet elnyomni még bombák robbanásával, ágyúk dörgésével sem. Nem lehet elaltatni az éberséget sem, amelyre a következő hetekben és hónapokban még talán nagyobb szükség lesz, mint eddig. A háború kufárai nem mondanak le könnyen vadászterületeikről. A mostani győzelemnek tovább kell fokoznia a népek éberségét s ébernek kell örködniük a kemény küzdelemben született koreai békén.

Nagy győzelmet vívtunk ki! Az előttünk álló feladatok azonban megkivánják, hogy egy pillanatra se lankadva folytassuk a harcot a háborús gyújtogatók által a béke ügye elé emelt újabb akadályok leküzdéséért!

Aláírták a koreai fegyverszünetről szóló egyezményt

Peking (TASzSz).

A pekingi rádió jelentette, hogy július 27-én délelőtt Panmindzsonban aláírták a koreai fegyverszüneti egyezményt.

Az egyezményt az egyik részről Nam Ir tábornok, a koreai néphadsereg és a kínai népi önkéntesek küldöttségének vezetője, a másik részről Harrisson altábornagy, az ENSZ-erők küldöttségének vezetője írta alá.

A pekingi rádió a továbbiakban közölte az egyezmény szövegét.

Az egyezményt koreai idő szerint délelőtt 10 órakor, (magyar idő szerint hajnali 2 órakor) írták alá. Az egyezmény aláírásától számított 12 óra múlva be kell szüntetni a tüzet.

A koreai-kínai fegyverszüneti küldöttség hivatalos közleménye a fegyverszünet aláírásáról

Keszon, (Új Kína). A koreai-kínai fegyverszüneti küldöttség július 27-én a következő közleményt adta ki:

Nam Ir tábornok, a koreai-kínai fegyverszüneti küldöttség vezetője és William K. Harrisson altábornagy, a másik fél küldöttségének vezetője július 27-én délelőtt 10 órakor (koreai idő) Panmindzsonban (Korea) hivatalosan aláírta a koreai fegyverszüneti egyezményt és a fegyverszüneti egyezményt kiegészítő ideiglenes megállapodást. Az aláírt egyezmény megfelelő példányait aláírás végett külföldön eljuttatják Kim Ir Szen marsallhoz, a koreai néphadsereg főparancsnokához, Peng Teh-huai tábornokhoz, a kínai népi önkéntesek parancsnokához és Mark W. Clark tábor-

nokhoz, az Egyesült Nemzetek Hadseregének főparancsnokához.

A két fél között létrejött megállapodás értelmében a két fél ellenőrzése alatt álló összes fegyveres erők — beleértve a szárazföldi, a haditengerészeti és a légi erők valamennyi alakulatát és katonáját — a fegyverszüneti egyezménynek a két fél küldöttsége vezetői által történt aláírása után 12 órával, vagyis július 27-én 22 órától (koreai idő) megszüntetnek minden ellenségeskedést. A fegyverszüneti egyezmény, valamint az ahhoz csatolt függelék és a fegyverszüneti egyezményt kiegészítő ideiglenes megállapodás minden más rendelkezése a tüzszünettel egyidejűleg kivétel nélkül hatálybalép. A fegyverszüneti egyezmény kifejezetten elrendeli, hogy a szembenálló felek parancsnokai

tegyék meg a szükséges intézkedéseket a parancsnokságuk alatt álló katonai fegyveres erők sorában annak biztosítására, hogy a parancsnokságuk alá tartozó személyek megtartsák a fegyverszüneti egyezmény összes rendelkezéseit. A fegyverszüneti egyezmény cikkelyei és szakaszai mindaddig hatályban maradnak, amíg azok helyébe kölcsönösen elfogadható módosítások és kiegészítések nem lépnek, vagy amíg a két fél között a koreai kérdés békés rendezésére politikai színvonalon létrejött megfelelő megállapodás rendelkezései fel nem váltják azokat.

A koreai-kínai fegyverszüneti küldöttség a közösen megtett erőfeszítések és a világ békeszerető népei által nyújtott lankadatlan támogatás eredményeként sikeresen teljesítette feladatát.

A koreai-kínai fegyverszüneti küldöttség hivatalos közleménye a katonai fegyverszüneti bizottság megalakításáról

Keszon (Új Kína). A koreai-kínai fegyverszüneti küldöttség július 27-én 18 órakor a következő közleményt adta ki:

A fegyverszüneti egyezmény-

nek július 27-én délelőtt 10 órakor történt aláírása után a fegyverszüneti tárgyalásokon részt vett két fél a fegyverszüneti egyezmény értelmében megalakít-

totta a katonai fegyverszüneti bizottságot.

A katonai fegyverszüneti bizottság július 28-án délelőtt 11 órakor tartja első ülését.

Kim Ir Szen marsall és Peng Teh-huai tábornok fegyverszüneti parancsa a koreai néphadsereghez és a kínai népi önkéntesekhez

Kim Ir Szen marsall, a koreai néphadsereg főparancsnoka és Peng Teh-huai tábornok, a kínai népi önkéntesek parancsnoka fegyverszüneti parancsot intéztek a koreai néphadsereghez és a kínai népi önkéntesekhez:

A parancs hangsúlyozza, hogy a fegyverszüneti egyezmény aláírása az első lépés a koreai kérdés békés rendezése felé és ezért előnyös a világ népeinek békéje szempontjából. Az Egyesült Nemzetek szervezete hadserege parancsnokságának oldalán vannak azonban még harci elemek, különösen a Liszinman-klika, amelyeknek egyáltalában nem tesszük a koreai fegyverszünet megvalósítását és amelyek ezért erősen ellenzik a fegyverszüneti egyezmény aláírását. A koreai néphadsereg és a kínai népi önkéntes alakulatok összes harcosainak fokozniuk kell tehát éberségüket.

A parancs a továbbiakban arról rendelkezik, hogy:

1. A koreai néphadsereg és a kínai népi önkéntesek szárazföldi, légi, haditengerészeti és partvédelmi alakulatainak összes harcosai, a fegyverszüneti egyezményt szigorúan megtartva 1953 július 27-én 22 órakor — vagyis 12 órával a fegyverszüneti egyezmény aláírása után — az egész arcvonalon maradéktalanul szüntessék meg a tüzelést és 1953 július 27-én

22 órától, vagyis a fegyverszüneti egyezmény hatálybalépésétől számított 72 óra múlva az egész arcvonalon vonuljanak vissza két kilométerre a két fél által kijelölt katonai demarkációs vonaltól és attól kezdve egyetlen lépéssel se hatoljanak be a demilitarizált övezetbe.

2. A koreai néphadsereg és a kínai népi önkéntesek szárazföldi, légi, haditengerészeti és partvédelmi alakulatainak összes harcosai a legnagyobb éberséggel, szilárdan tartásuk állásaikat és álljanak őrt a másikkal szemben.

Az „Aachener Nachrichten“ értesülései szerint Dulles és Adenauer százezer nyugatnémetországi zsoldost akar Vietnámba küldeni

Az „Aachener Nachrichten“ úgy értesül, hogy az Egyesült Államok hadügyminisztériuma Dulles külügyminiszter utasítására tervet dolgozott ki a vietnámi szennyes háború folytatására. Dulles Adenauerrel történt

megállapodása alapján körülbelül százezer nyugatnémet zsoldost akar amerikai fegyverzetrel ellátni és „önkéntes alakulatokként” bevetni a szabadságért hősiesszen küzdő vietnámi nép ellen.

3. A koreai néphadsereg és a kínai népi önkéntesek összes harcosai fogadják szívesen, védelmezzék és támogassák munkájukban a katonai fegyverszüneti bizottságnak, a fegyverszüneti bizottság együttes megfigyelő csoportjainak és a semleges nemzetek képviselőiből álló bizottságoknak a tagjait, valamint a közös vöröskeresztes csoportok képviselőit, akik a fegyverszüneti egyezmény végrehajtása céljából a fegyveres erők ellenőrzése alatt álló területekre érkeznek.

A koreai fegyverszüneti egyezmény aláírásáról

A Kínai Népköztársaság központi rádióállomása ma közölte a koreai fegyverszüneti egyezmény rövidített szövegét. A rádióállomás ugyancsak közölte a koreai néphadsereg főparancsnokának Kim Ir Szen marsallnak és a kínai népi önkéntesek egységei parancsnokának Peng Teh-huainak a hadműveletek megszüntetéséről szóló parancsát.

Az SZKP központi bizottságának tézisei a Szovjetunió Kommunista Pártja fennállásának 50. évfordulójára

Az alábbiakban ismertetjük az SZKP Központi Bizottságának téziseit:

Július 30-án lesz 50 éve, hogy megnyílt az Oroszországi Szociáldemokrata Munkáspárt (OSZDMP) II. kongresszusa. Ez az évforduló kiemelkedő esemény a Szovjetunió Kommunista Pártjának országunk népeinek életében és az egész nemzetközi forradalmi mozgalom történetében. Ezen a kongresszuson vetették meg a munkásosztály harcos, forradalmi marxista pártjának alapjait, egy új típusú pártot, amely elvileg különbözik a II. Internacionálé reformista pártjaitól. „A bolsevizmus — írta V. I. Lenin — mint politikai eszmérendszer és mint politikai párt 1903 óta áll fenn” — hangzik a bevezető rész.

A bevezető a továbbiakban hangsúlyozza, hogy Lenin, Marx és Engels tanításainak hű követője az új történelmi körülmények között a marxizmust alkotó szemléletben továbbfejlesztette és kiterjesztette a marxizmusra, hogy a marxizmus nyílt és titkos ellenségei ellen, az opportunizmus minden megnyilvánulása ellen.

Lenin a forradalom lángelméje által megteremtett bolsevik párt győzelemre vitte az 1917. évi Nagy Októberi Szoci-

alista Forradalmat, megszervezte a proletáriátus diktatúráját, biztosította a szocialista társadalom felépítését és biztosan vezeti előre a szovjet népet a kommunizmus felé.

Lenin neve elválaszthatatlan a Kommunista Párt történetétől, szorosan összeforrott a Szovjet Szocialista Köztársaságok Szövetségének keletkezésével, fejlődésével.

A Szovjetunió Kommunista Pártja a nép határtalan szeretetét és bizalmát élvezi. A Szovjetunió dolgozói hosszú évek történelmi tapasztalatai alapján meggyőződtek arról, hogy az országukban fennálló politikai pártok közül csak a kommunista párt igazi népi párt, amely kifejezi a dolgozók alapvető érdekeit — hangsúlyozza a bevezető.

A bevezető rész kiemeli, hogy fél évszázad dicsőséges harcaiban a zseniális Lenin, majd tanítványa és ügye folytatója, a nagy Sztálin és harcostársai vezetése alatt megedződött Kommunista Párt a kommunizmust építő szovjet társadalom vezető és irányító ereje és hogy a párt gazdag történelmi tapasztalatai lelkisítő példaként szolgálnak minden ország kommunista és munkáspártja számára.

I.

Az OSZDMP II. kongresszusának történelmi jelentősége

Az SZKP Központi Bizottsága téziseinek első fejezete, amely az OSZDMP II. kongresszusának történelmi jelentőségével foglalkozik, ismerteti a történelmi helyzetet, amelyben Oroszország marxista pártja megalakult. A kapitalizmus akkor lépett legfelső és legutolsó szakaszába, az imperializmusba és a proletár forradalom közvetlenül gyakorlati kérdése vált Oroszország azonban az időben az imperializmus valamennyi ellentmondásának csomópontja volt, az orosz cárizmus és a nyugati imperializmus érdekei a legszorosabban összefonódtak.

Az első fejezet ismerteti az oroszországi marxista mozgalom eredetét, amelynek első átlomását a Plehanov vezetésével 1883-ban megalakult „Munka felszabadítása” marxista csoport jelentette. A tulajdonképpeni forradalmi proletár párt csírája azonban a lenini „Harci Szövetség a Munkásosztály Felszabadítására” (1895) volt. A szövetség tevékenysége a marxizmusnak a munkásmozgalommal való széleskörű egyesítésére irányult.

Az OSZDMP első kongresszusa (1898) — amely kimondta a marxista párt megalakulását — nem érte el célját. Az oroszországi marxista mozgalom továbbra is egyes elkülönült szociáldemokrata körök és csoportok stádiumában maradt. Pusztított a munkásosztály politikai harcát és vezető szerepét tagadó „ökonimizmus” mérge.

A II. Kongresszus idején eldőlt a legfontosabb politikai kérdés: milyen úton halad a fiatal orosz munkásmozgalom? A szocialista ideológiától lekesítő cárizmus és kapitalizmus ellen — ezt az utat jelölték Lenin és a bolsevikok, — vagy rácsúszik a reformizmus útjára, hogy a mensevik terveihez megfelelően a pártot hozzáadomítsa a cárizmus és a kapitalizmushoz.

A tézisek első fejezete hangsúlyozza: „Lenin és a lenini „Iszakra” ideológiai elveinek a párt második kongresszusán

aratott győzeleme döntő jelentőségű volt pártunk és a forradalom fejlődése, az egész nemzetközi forradalom szempontjából.”

A II. kongresszust megelőző évtized munkásmozgalomának történetét Lenin harca — a szocialista luda harca az ösztönösség ellen — tetje nevezetessé.

A továbbiakban kiemeli az „Iszakra”-nak a Lenin által alapított egész Oroszországra kiterjedő marxista párt szerepét, amely központtá vált a párt erőinek egyesítése, a párt kérdések összegyűjtése és levetése szempontjából.

Lenin a párt megteremtésekor a forradalmi harc életbevágó feladatából indult ki, mestersen általánosította a marxisták szervezési tapasztalatait. Megteremtődött a munkásmozgalom miniatúrája, a párt harcos, edzett Kommunista Párt alapja.

Az oroszországi munkásmozgalom követelményeinek megfelelően Lenin tovább fejlesztette a munkásmozgalom egyesítését a szocializmussal, kidolgozta a munkáspárt ideológiai alapjait, magasra emelte a forradalmi elmélet jelentőségét. Lenin bebizonyította, hogy csak elenárzó elmélettel rendelkező párt lehet a dolgozók igazi vezére.

A fejezet kiemeli „Az OSZDMP II. kongresszusának történelmi jelentősége abban áll, hogy ez a kongresszus a lenini „Iszakra” által felvetett és kidolgozott ideológiai szervezeti elvek alapján megteremtette Oroszországban a valódi marxista pártot.”

A kongresszus döntő jelentőségű abból a szempontból is, hogy felvette programjába a marxizmus legfontosabb tételét, a proletáriátus diktatúrájáról szóló tételt. A proletárdiktatúráról szóló pont Lenin műveinek történelmi jelentőségű győzeleme volt. A pártprogramba felvette még a parasztkérdéssel kapcsolatos forradalmi-demokrata követelményeket. Lenin megvédte a bundisták és a lengyel szociáldemokraták ellen a nemzetek önrendelkezési jogáról szóló pon-

tot, megvédte a proletár internacionális alapelveit.

A II. pártkongresszuson diadalt arattak a forradalmi harc nagy eszméi. A II. Kongresszus elfogadta a minimális és maximum programot, amely a párt VIII. kongresszusáig (1919) a párt harcos vezérfonalát — mutat rá az első fejezet.

A II. Kongresszuson a párt felépítésének szervezeti alapelvei körül vívott harcban Lenin az alapvető marxista tételeket védelmezte a mensevikkal szemben azt, hogy a párt a munkásosztály öntudatos szervezett élcsapata, amelyet a forradalmi elmélet a társadalmi fejlődés törvényeinek és az osztályharc törvényeinek ismerete, a forradalmi mozgalom tapasztalatai fegyvereznek fel. Lenin hangsúlyozta, hogy csak ilyen párt tudja sikeresen irányítani a harcot a hatalom kivívásáért.

Lenin a párt egységének megővése érdekében rámutatott, hogy szilárd, proletár vasfegyveremre van szükség, amely egyformán kötelező a párt minden tagjára, vezetőjére és az egyszerű párttagokra egyaránt.

Hatalmas jelentőségű az a le-

nini tétel is, hogy minden párttag felelős a pártért és hogy a párt felelős minden tagjáért.

A pártot Lenin által kidolgozott szabályzatában foglalt követelmények legszigorúbb megtartását. Lenin külön hangsúlyozta a kollektív vezetés elvét, mert ez biztosítja a pártot a véletlenekkel és az elfogadott határozatokban az egyoldalúságokkal szemben.

Lenin a marxizmus történetében először dolgozta ki a pártrol szóló tanítást. Lenin harca a II. kongresszuson a program és a szervezeti kérdésekben megvonta a választást az OSZDMP forradalmi része, a bolsevikok és opportunista része, a mensevikkal között.

A tézisek hangsúlyozzák Leninnek Marx és Engels ügye folytatójának, a forradalom kiváló sztratégijának halhatatlan érdemeit, kérihetetlen harcait az opportunizmus ellen, kiemelve ennek óriási jelentőségét minden ország forradalmi mozgalomának fejlődése szempontjából. „Az OSZDMP II. kongresszusa fordulópontra vitte a világ munkásmozgalomát” — mutat rá befejezősül a tézisek első fejezete.

II.

A Kommunista Párt harca a proletárdiktatúráért

A tézisek második fejezete először hangsúlyozza, hogy az Oroszországi Szociáldemokrata Munkáspárt II. kongresszusától a Nagy Októberi Szocialista Forradalom győzelméig a bolsevikok bizonyultak az egyetlen forradalmi — marxista erőnek Oroszországban.

Lenin ebben az időszakban zseniálisan megalapozta a bolsevikok taktikáját, világos perspektívát adott az orosz marxistáknak a polgári demokratikus forradalom szocialista forradalomba való átvonásáról. Lenin bebizonyította, hogy az akkor kialakult történelmi helyzetben a forradalom győzelmének elengedhetetlen feltétele a munkásosztály szövetsége a parasztsággal a proletáriátus vezető szerepének biztosítása mellett.

A II. fejezet a továbbiakban a bolsevikok vonala és a mensevik vonala közötti harcait foglalkozik. Ez a harc — mutat rá — különösen kiéleződött az 1905—1907-es években az első orosz forradalom idején. A bolsevikok egy népi forradalom megindítására és győzelemre vitelére, a cárizmus fegyveres felkeléssel való megdöntésére, a munkások és parasztek képviselőiből álló ideiglenes forradalmi kormány alakítására törekedtek. Ezzel szemben a mensevikkal szemben kardoskodtak, hogy a forradalomban a liberális burzsoáziát illeti meg a vezető szerep és a forradalom felgöngyöltetésére törekedtek.

Az 1905-ös orosz forradalom veresége után, a sztolipini reakció nehéz éveiben a bolsevikok az új forradalom előkészítésének irányvonalát követték s fáradoztalanul gyűjtötték az erőket a forradalmi mozgalom újabb felállításához. A mensevikkal szemben az időszakban egyre jobban eltávolodtak a forradalomtól, a proletáriátus illegális forradalmi pártjának felszámolását követelték, nyílt likvidátorokká váltak.

A reakció nehéz körülményei között csak a bolsevikok a leninisták maradtak hűek a marxizmushoz — emeli ki a II. fejezet. A sztolipini reakció időszakának legfontosabb eseménye az OSZDMP prágai konferenciája (1912) volt. A párt ezen a konferencián küzdelemmel a mensevik likvidátorokat és ezzel megteremtette az alapját annak, hogy a bolsevikok politikai cso-

portból önálló párttá alakuljanak. A prágai konferencia tehát megvetette az alapját az új típusú pártoknak, a leninizmus pártjának, a bolsevik pártjának.

Ezután a tézisek az 1912—1914. közötti években bekövetkezett újabb forradalmi fellendülés jelentőségével foglalkoznak és kiemelik azt a fontos szerepet, amelyet az 1912. tavaszán alapított „Pravda” a párt legális napilapja töltött be a forradalom sikeres előkészítésében.

A továbbiakban a tézisek a bolsevikok pártjának az 1914—1918-as világháború nehéz időszakában vívott harcát ismerteti. A II. fejezet rámutat, hogy a II. Internacionálé árulóival szem-

ben a bolsevikok a marxista-leninista elméletet követve következetesen harcoltak az imperialista háború polgárháborúvá való változtatásáért, az imperialisták oroszországi hatalomának megdöntéséért, az imperialista háború elleni harc minden országban való támogatásáért.

Az egész világ munkásosztályára nézve óriási jelentőségű volt Lenin háború alatt írt elméleti munkáinak, elsősorban „Az imperializmus, mint a kapitalizmus legfelsőbb foka” című műveinek. Leninn ebben a könyvben kimutatta, hogy „Az imperializmus a proletáriátus szocialista forradalmának az előzetése”. Lenin történelmi érdeme az — hangsúlyozzák a tézisek — hogy az imperializmus elemzésénél hatalmas tudományos felfedezést tett: megfogalmazta és megindokolta azt a lényeges következtetést, hogy lehetséges a szocializmus győzeleme kezdetben egyenlő, sőt egy országban. Ez a szocialista forradalom új befejezősülése volt. Gazdagította és előre vitte a marxizmust, elméleti és taktikai útmutatással szolgált a bolsevikok a háború, a béke és a forradalom kérdéseiben.

Oroszország munkásjai a bolsevik párt vezetésével az első világháborúban megdöntötték a cárizmust és bizosították a burzsoá demokratikus forradalom győzelmét, majd megteremtve a szocialista forradalomba való áttérés feltételeit az orosz munkásosztály a bolsevikok pártjával élén, szöve segérett a szegény-parasztsággal, a katonák és matrózok támogatásával — a Nagy Októberi Szocialista Forradalomban megdöntötte a burzsoázia hatalmát, megteremtette a szovjet határpárt, létrehozta a szocialista szovjet államot s ezzel megvalósította az OSZDMP II. kongresszusán elfogadott programot. A Nagy Októberi Szocialista Forradalom győzeleme, a proletárforradalom lenini elméletének diadala volt — harcoltatja befejezősül a fejezet.

III.

A Kommunista Párt a szocializmus felépítéséért vívott harcban

fele — emeli ki a III. fejezet.

Ezután a tézisek rámutatnak, hogy a proletáriátus győzelmes diktatúrájának közepette a párt és a nép elhanségei a trockisták, buharinisták, burzsoá-nacionalisták, ezek a mensevik maradványok kapitalizmus álláspontot foglaltak el, a szocializmus felépítése kérdésében.

A Kommunista Párt Központi Bizottsága — amelynek élén J. V. Sztálin V. I. Lenin ügyének nagy folytatója állt — vezetésével, szöve az árulókat és kapitalistákat, megvédte a leninizmust és határozottan irányt vett a szocializmus felépítésére a Szovjetunióban. A párt abból a lenini tételből indult ki, hogy a Szovjetunióban mindaz megvan, ami szükséges és elégséges a teljes szocialista társadalom felépítéséhez — hangsúlyozza a III. fejezet.

A tézisek a továbbiakban rámutatnak azokra a hatalmas eredményekre, amelyeket a szovjet nép a háború előtti ötvenes évek idején ért el a párt által kidolgozott tervek alapján és amelyek révén a Szovjetunió elmaradt agrárországból hatalmas szocialista, ipari, kolhozhalom-má változott.

A Szovjetunióban véglegesen felszámolták a kizsákmányoló osztályokat, örökké megemléstették az embernek ember általi (Folytatás a 3.ik oldalon.)

a Szovj

(Folytatás a 2-ik

való kizsákmányolás nép a Kommunista

altal a történelmet építette fel az új rendszert, a szocialista társadalom

A szocializmus számolta a munkát megteremtette a

módot, kulturált életet. A Kommunista szocialista nemzeti szocializmus népeket ország népet az év

adalmi és megteremtés, sok nemzeti államot, a Szocialista Köztársaságok

A szocializmus napján kibontakozó erősödtek a szovjet oyan hatalmas nem mint az erkölcsi-p

ség, a Szovjetunió rársága, a szovjet hangoztatják a tész fejezet ezután rámutat a Szovjetunió alkotmányozója a szovjet nemmi jelentőségű Kommunista Párt gresszusa (1939) p

rozta a szovjet társadalomból fokozódó szocializmusból A szocializmus Szovjetunióban

ta teljesítésének e Kommunista Párt-ének eredménye, káját egységesen t

adások, parasztek, hősies munkájának A párt azért győz és győzedelmeskedjenizmushoz. J. V. április 22-én mond

ásban beszélt Lenról és Lenin vége

Az SZKP központi bizottságának tézisei a Szovjetunió Kommunista Pártja fennállásának 50. évfordulójára

(Folytatás a 2-ik oldalról.)

szó kizsákmányolását. A szovjet nép a Kommunista Párt vezetése alatt a történelemben elsőnek építette fel az új társadalmi rendszert, a szocializmust.

A szocializmus győzelme felzárkóztatta a munkanélküliséget és megteremtette a dolgozók jólétét, kulturális életének feltételeit. A Kommunista Párt a leninista nemzetiségi politikát követve megszabadította Oroszországot népet az évszázados társadalmi és nemzeti elnyomás alól és megteremtette a hatalmas, sok nemzetiségű szocialista államot, a Szovjet Szocialista Köztársaságok Szövetségét.

A szocializmus győzelmének alapján kibontakoztak és megcsodáltak a szovjet társadalom csodái: a szovjet társadalom olyan hatalmas mozgató erői, mint az erkölcsi-politikai egység, a Szovjetunió népeinek barátság, a szovjet hazafiság — hangzóitják a tézisek. A III. fejezet ezután rámutat: — A Szovjetunió alkotmánya lerögzítette a szovjet nép világtörténelmi jelentőségű győzelmét, a Kommunista Párt XVIII. kongresszusa (1939) pedig meghatározta a szovjet társadalomnak a szocializmusból a kommunizmusba való fokozatos átmenetéről szóló programot.

A szocializmus felépítése a Szovjetunióban Lenin végakarata teljesítésének eredménye, a Kommunista Párt bölcs vezetése eredménye, a párt politikáját egységesen támogató munkások, parasztok, értelmiségiek hősi munkájának eredménye. A párt azért győzedelmeskedett és győzedelmeskedik, mert hű a leninizmushoz. J. V. Sztálin 1911. április 22-én mondott felszólalásában beszélt Lenin nagyságáról és Lenin végakarata jelentőségéről: „O, Lenin, tanított minket úgy dolgozni, ahogy a bolsevikoknak dolgozni kell, nem ismerve féltelmet és nem riadva vissza semilyen nehézségtől” — emeli ki a fejezet.

A tézisek ezután méltatják annak a ténynek történelmi jelentőségét, hogy a Szovjetunió társadalmi és államrendszere fényesen kiállta a Nagy Honvédelmi Háború hatalmas próbáját — majd rámutatnak, hogy a háború napjaiban a párt a fasiszta hódítók elleni összefűrt harc lelkesítőjeként, szervezőjeként lépett fel s az országot egységes harci tábora alakította.

A háború évei alatt a Kommu-

nista Párt még jobban összehozta a néppel, még szorosabb kapcsolatokat teremtett a dolgozók széles tömegeivel. A háború legnagyobb megpróbáltatásának napjaiban a párt ismét bebizonyította, hogy az egyetlen harci szervezet, amely nem ismer ingadozást és ellentéteket soraiban.

A Kommunista Párt vezette szovjet nép és a hős szovjet hadsereg szétzúzta a fasiszta agresszorokat, megvédelmezte hazája szabadságát és függetlenségét, megmenekítette Európa és Ázsia népeit a fasiszta rabság veszélyétől. A szocializmusnak a fasiszmus felett a második világháborúban aratott győzelme a népek reményeként a kapitalizmus rendszeréről levált Európa és Ázsia több országát, amelyekben megszilárdult a népi demokratikus hatalom. A szocializmus és a demokrácia ügyének kimagasló győzelme volt a népi forradalom győzelme Kínában és a Kínai Népköztársaság megalakulása. Mérheteftlenül megerősödött a Szovjetunió helyzete, igen megnövekedett a Szovjetunió tekintélye és befolyása az egész nemzetközi fejlődésre — emeli ki a III. fejezet. A fejezet a továbbiakban azokat a hatalmas sikereket méltatja, amelyeket a háború utáni években a Kommunista Párt lelkésítette szovjet nép páratlanul rövid idő alatt ért el a népgazdaság valamennyi ágában és a kultúra minden területén. A III. fejezet ezután hangsúlyozza a Szovjetunió Kommunista Pártja XIX. kongresszusának történelmi jelentőségét, a szovjet nép további előrehaladása szempontjából — majd megállapítja, hogy a párt valóra váltva a Szovjetunió Kommunista Pártja XIX. kongresszusának történelmi jelentőségű határozatait, az egész néppel való legszorosabb egységben biztosította a népgazdaság valamennyi ágának és a kultúrának új fellendülését. Mindez a Kommunista Párt által kidolgozott, a tömegek alkotó tevékenységére támaszkodó és az egész szovjet társadalom támogatását élvező politika következetes valóra váltásának eredménye.

A Szovjetunió törhetetlen hatalommal és alkotóerővel sikeresen halad előre a kommunista társadalom építésének útján — emeli ki befejezésül a III. fejezet.

IV.

A Kommunista Párt a kommunizmust építő szovjet társadalom szervező és lelkesítő ereje

A Kommunista Párt sikeresen teljesíti a néptömegek vezetőjének és szervezőjének szerepét, azért, mert az azonos elveket valló, a nézetek, a cselekedetek és a fegyelmet egységével összekovacsolt kommunisták harcosszövetsége. A párt abból indul ki, hogy „csak az győz és az tartja meg a hatalmat, aki hisz a népben, aki az eleven népi alkotás forrásából merít.” (Lenin)

A párt erejét a néppel való elszakíthatatlan kapcsolat alkotja. A nép erejét a párt körüli tömörülése alkotja — állapítja meg előljáróban a IV. fejezet.

A tézisek ezután rámutatnak, hogy a párt a marxista-leninista elméletet, az objektív gazdasági törvények ismeretét követve tudományosan és gyakorlatilag ellenőrzött politikát dolgozott ki, amely a társadalom anyagi élete fejlődésének szükségleteit, a nép alapvető érdekeit tükrözi. J. V. Sztálin általánosította a Szovjetunió szocialista építésének páratlanul gazdag tapasztalatait és korunk nemzetközi felszabadító mozgalmának tapasztalatait, az új történelmi viszonyoknak megfelelően, alkotó módon továbbfejlesztette a marxista, leninista

tanítást és több kérdésben új tétellekkel gazdagította a forradalmi elméletet.

A Kommunista Párt ma a kommunista építés a sok nemzetiségű szocialista állam további fejlesztésének minden szovjet ember anyagi és kulturális élet-színvonalát szüntelen emelésének legfontosabb feladatait oldja meg. Minden szükséges a Szovjetunió rendelkezésére áll a teljes kommunista társadalom felépítéséhez — hangsúlyozza a IV. fejezet.

A továbbiakban rámutat, hogy a Szovjetunióban még nem oldottak meg egyes halaszthatatlan gazdasági kérdéseket, vannak elmaradt vállalatok, sőt egyes iparágak, elhanyagolt állapotban vannak egyes kolhozok és egész mezőgazdasági vidékek. A tézisek felhívják a párt és a tömegszervezetek tagjait, hogy megszítsák és szervezzék a szovjet nép alkotó erőt a népgazdaság további fellendítésére.

A tézisek IV. fejezete hangsúlyozza, hogy az egész szovjet nép felvirágzásáról való gondoskodás törvény a párt számára, majd szemléltető tényeket sorol fel, amelyek bizonyítják a szovjet

dolgozók életviszonyainak szakadatlan javulását. A Kommunista Párt elsőrendű kötelességének tartja, hogy továbbra is szüntelenül emelje az ország dolgozóinak anyagi jólétét és kulturális színvonalát — emeli ki a fejezet.

A Szovjetunió következetes békepolitikájával foglalkozva rámutat: külpolitikai téren a párt főgondoskodása arra irányul, hogy biztosítsa a szovjet nép békés munkáját, megőrizze a békét és megakadályozzon egy újabb háborút. A Kommunista Párt azon az állásponton van, hogy a béke politikája a szovjet nép és minden más békeszerető nép életérdekeinek megfelelő, egyedül helyes politika.

A párt egész külpolitikája abból a lenini útmutatásból indul ki, hogy lehetséges két rendszer, a szocialista és kapitalista rendszer tartós egymás mellett létezése és békés versengése. A Szovjetunió Kommunista Pártját állandóan Leninnek ezek a megállapításai vezették és vezetik — hangsúlyozzák a tézisek.

A továbbiakban a fejezet kiemeli, hogy a Szovjetunió a két rendszer tartós egymás mellett létezésének és békés versengésének híve, mert meg van győződve a szocialista gazdasági rendszer, a szocialista rendszer előnyeiről, a béke, a demokrácia, és a szocializmus egész táboraának állandóan növekvő erőiről.

Ugyanakkor rámutat, hogy az ellentétektől marcangolt imperialista táborban fokozódik a bizonytalanság, ami egészen a békétől, a két rendszer békés versengésétől való félelemig, a kapitalista rendszer további szilárdítására vetett meggyőződés elvesztéséig terjed. Ezek a körülmények okozzák a reakciós imperialista erők nagyfokú aktivizálódását, az imperialisták különböző provokációinak fokozódását a szocialista és demokratikus tábor ellen. Mindez még szükségesebb teszi a Szovjetunió kellő biztosításáról való nagyfokú gondoskodást, a demokrácia és a szocializmus hatalmas táboraának további erősítését — hangsúlyozzák a tézisek.

A IV. fejezet ezután azzal a kérdéssel foglalkozik, hogy a párt monopolhelyzete a kapitalista tábor viszonyai között nagyfokú éberséget tesz szükségessé az osztályellenesség mesterkedéseivel szemben. Megállapítja, hogy a nép ellenségei, a nemzetközi imperializmus ügynökei egyenes kommunistának álcázva magukat igyekeztek és igyekeznek behatolni a párt soraiba. Ezért fontos feladat a kommunisták és minden dolgozó forradalmi éberségének további fokozása.

A tézisek a továbbiakban hangsúlyozzák elveinek és szabályainak hatalmas jelentőségét. Rámutatnak, szigorúan tiszteletben kell tartani a párt vezetés legmagasabb elvét, a vezetés kollektivitását, a párt szervezeti szabályzatának követelményeit. Ezután bírálják azokat a helytelen, a marxizmus-leninizmus szemléstől idegen, idealista nézeteket, amelyek az események történelmi szerepét helytelen, nem marxista megvilágításba helyezve — a személyi kultusz propagálásában intottak kifejezésre. A párt abból indul ki, — mutatnak rá a tézisek — hogy csak a marxista-leninista elmélet tudományos alapon és a vezető kérdések széleskörű kezdeményezésére támaszkodó központi bizottság kollektív tevékenysége és kollektív bölcsessége biztosítja a párt és az ország vezetésének helyességét. A tézisek a továbbiakban kiemelik, hogy az új hírváltozat és különösen az elmúlt év hírváltozat hatalmas eszköz a párt demokrácia kifejezésére, a kollektív vezetés megerősítésére.

A tézisek a továbbiakban hangsúlyozzák a kommunisták marxista-leninista nevelésének

fontosságát és harcot hirdet a marxista-leninista elmélet tanulmányozásának dogmatikus, betűragó módszerei ellen. A tézisek ezután kiemelik a dolgozók kommunista nevelésének jelentőségét és rámutatnak, hogy a tömegeket a kommunizmus hatalmas ügye legyőzhetlenségébe vetett meggyőződéssel, a párt és a szocialista haza iránti feltétlen odaadás, a proletár internacionalizmus szellemében kell nevelni. A tézisek befejező része hangsúlyozza, hogy belpolitikai téren a párt egyik legfontosabb feladatának tartja, hogy továbbra is állandóan gondoskodjék a szovjet emberek állandóan növekvő szükségleteinek maximális kielégítéséről. Külpolitikai téren a párt továbbra is következetesen a béke megőrzésének és megszilárdításának politikáját, a minden országgal való együttműködés és kereskedelmi kapcsolatok fejlesztésének politikáját fogja folytatni a kölcsönös érdekek tiszteletben tartásának elvi alapjain. A Kommunista Párt — mondják a tézi-

sek — tovább erősít a sok nemzetiségű szovjet államot, amelynek gránit alapjait a nagy Lenin rakta le.

A tézisek befejező szavai a következőképpen hangzanak: „Pártunk a néppel szoros egységben, magabiztosan halad az új győzelmek felé. A Szovjetunió Kommunista Pártja központi bizottságának nemrég tartott júliusi teljes ülése új erővel bizonyította be Kommunista Pártunk megbontathatlan egységét, harci készségét az előtte álló bel- és külpolitikai feladatok megoldására.

A leninizmus zászlaja alatt a Kommunista Párt vezetésével előre a kommunizmus diadalához!

A SZOVJETUNIÓ KOMMUNISTA PÁRTJA KÖZPONTI BIZOTTSÁGÁNAK PROPAGANDA ÉS AGITÁCIÓS OSZTÁLYA.

A SZOVJETUNIÓ KOMMUNISTA PÁRTJA KÖZPONTI BIZOTTSÁGA MELLETT MŰKÖDŐ MARX-ENGELS-LÉNIN-SZTALIN INTÉZET.

szocializmus felépítése a Szovjetunióban Lenin végakarata teljesítésének eredménye, a Kommunista Párt bölcs vezetése eredménye, a párt politikáját egységesen támogató munkások, parasztok, értelmiségiek hősi munkájának eredménye. A párt azért győzedelmeskedett és győzedelmeskedik, mert hű a leninizmushoz. J. V. Sztálin 1911. április 22-én mondott felszólalásában beszélt Lenin nagyságáról és Lenin végakarata jelentőségéről: „O, Lenin, tanított minket úgy dolgozni, ahogy a bolsevikoknak dolgozni kell, nem ismerve féltelmet és nem riadva vissza semilyen nehézségtől” — emeli ki a fejezet.

A tézisek ezután méltatják annak a ténynek történelmi jelentőségét, hogy a Szovjetunió társadalmi és államrendszere fényesen kiállta a Nagy Honvédelmi Háború hatalmas próbáját — majd rámutatnak, hogy a háború napjaiban a párt a fasiszta hódítók elleni összefűrt harc lelkesítőjeként, szervezőjeként lépett fel s az országot egységes harci tábora alakította.

A háború évei alatt a Kommu-

nista Párt még jobban összehozta a néppel, még szorosabb kapcsolatokat teremtett a dolgozók széles tömegeivel. A háború legnagyobb megpróbáltatásának napjaiban a párt ismét bebizonyította, hogy az egyetlen harci szervezet, amely nem ismer ingadozást és ellentéteket soraiban.

A Kommunista Párt vezette szovjet nép és a hős szovjet hadsereg szétzúzta a fasiszta agresszorokat, megvédelmezte hazája szabadságát és függetlenségét, megmenekítette Európa és Ázsia népeit a fasiszta rabság veszélyétől. A szocializmusnak a fasiszmus felett a második világháborúban aratott győzelme a népek reményeként a kapitalizmus rendszeréről levált Európa és Ázsia több országát, amelyekben megszilárdult a népi demokratikus hatalom. A szocializmus és a demokrácia ügyének kimagasló győzelme volt a népi forradalom győzelme Kínában és a Kínai Népköztársaság megalakulása. Mérheteftlenül megerősödött a Szovjetunió helyzete, igen megnövekedett a Szovjetunió tekintélye és befolyása az egész nemzetközi fejlődésre — emeli ki a III. fejezet. A fejezet a továbbiakban azokat a hatalmas sikereket méltatja, amelyeket a háború utáni években a Kommunista Párt lelkésítette szovjet nép páratlanul rövid idő alatt ért el a népgazdaság valamennyi ágában és a kultúra minden területén. A III. fejezet ezután hangsúlyozza a Szovjetunió Kommunista Pártja XIX. kongresszusának történelmi jelentőségét, a szovjet nép további előrehaladása szempontjából — majd megállapítja, hogy a párt valóra váltva a Szovjetunió Kommunista Pártja XIX. kongresszusának történelmi jelentőségű határozatait, az egész néppel való legszorosabb egységben biztosította a népgazdaság valamennyi ágának és a kultúrának új fellendülését. Mindez a Kommunista Párt által kidolgozott, a tömegek alkotó tevékenységére támaszkodó és az egész szovjet társadalom támogatását élvező politika következetes valóra váltásának eredménye.

A Szovjetunió törhetetlen hatalommal és alkotóerővel sikeresen halad előre a kommunista társadalom építésének útján — emeli ki befejezésül a III. fejezet.

IV.

A Kommunista Párt a kommunizmust építő szovjet társadalom szervező és lelkesítő ereje

A Kommunista Párt sikeresen teljesíti a néptömegek vezetőjének és szervezőjének szerepét, azért, mert az azonos elveket valló, a nézetek, a cselekedetek és a fegyelmet egységével összekovacsolt kommunisták harcosszövetsége. A párt abból indul ki, hogy „csak az győz és az tartja meg a hatalmat, aki hisz a népben, aki az eleven népi alkotás forrásából merít.” (Lenin)

A párt erejét a néppel való elszakíthatatlan kapcsolat alkotja. A nép erejét a párt körüli tömörülése alkotja — állapítja meg előljáróban a IV. fejezet.

A tézisek ezután rámutatnak, hogy a párt a marxista-leninista elméletet, az objektív gazdasági törvények ismeretét követve tudományosan és gyakorlatilag ellenőrzött politikát dolgozott ki, amely a társadalom anyagi élete fejlődésének szükségleteit, a nép alapvető érdekeit tükrözi. J. V. Sztálin általánosította a Szovjetunió szocialista építésének páratlanul gazdag tapasztalatait és korunk nemzetközi felszabadító mozgalmának tapasztalatait, az új történelmi viszonyoknak megfelelően, alkotó módon továbbfejlesztette a marxista, leninista

tanítást és több kérdésben új tétellekkel gazdagította a forradalmi elméletet.

A Kommunista Párt ma a kommunista építés a sok nemzetiségű szocialista állam további fejlesztésének minden szovjet ember anyagi és kulturális élet-színvonalát szüntelen emelésének legfontosabb feladatait oldja meg. Minden szükséges a Szovjetunió rendelkezésére áll a teljes kommunista társadalom felépítéséhez — hangsúlyozza a IV. fejezet.

A továbbiakban a fejezet kiemeli, hogy a Szovjetunió a két rendszer tartós egymás mellett létezésének és békés versengésének híve, mert meg van győződve a szocialista gazdasági rendszer, a szocialista rendszer előnyeiről, a béke, a demokrácia, és a szocializmus egész táboraának állandóan növekvő erőiről.

Ugyanakkor rámutat, hogy az ellentétektől marcangolt imperialista táborban fokozódik a bizonytalanság, ami egészen a békétől, a két rendszer békés versengésétől való félelemig, a kapitalista rendszer további szilárdítására vetett meggyőződés elvesztéséig terjed. Ezek a körülmények okozzák a reakciós imperialista erők nagyfokú aktivizálódását, az imperialisták különböző provokációinak fokozódását a szocialista és demokratikus tábor ellen. Mindez még szükségesebb teszi a Szovjetunió kellő biztosításáról való nagyfokú gondoskodást, a demokrácia és a szocializmus hatalmas táboraának további erősítését — hangsúlyozzák a tézisek.

A IV. fejezet ezután azzal a kérdéssel foglalkozik, hogy a párt monopolhelyzete a kapitalista tábor viszonyai között nagyfokú éberséget tesz szükségessé az osztályellenesség mesterkedéseivel szemben. Megállapítja, hogy a nép ellenségei, a nemzetközi imperializmus ügynökei egyenes kommunistának álcázva magukat igyekeztek és igyekeznek behatolni a párt soraiba. Ezért fontos feladat a kommunisták és minden dolgozó forradalmi éberségének további fokozása.

A tézisek a továbbiakban hangsúlyozzák elveinek és szabályainak hatalmas jelentőségét. Rámutatnak, szigorúan tiszteletben kell tartani a párt vezetés legmagasabb elvét, a vezetés kollektivitását, a párt szervezeti szabályzatának követelményeit. Ezután bírálják azokat a helytelen, a marxizmus-leninizmus szemléstől idegen, idealista nézeteket, amelyek az események történelmi szerepét helytelen, nem marxista megvilágításba helyezve — a személyi kultusz propagálásában intottak kifejezésre. A párt abból indul ki, — mutatnak rá a tézisek — hogy csak a marxista-leninista elmélet tudományos alapon és a vezető kérdések széleskörű kezdeményezésére támaszkodó központi bizottság kollektív tevékenysége és kollektív bölcsessége biztosítja a párt és az ország vezetésének helyességét. A tézisek a továbbiakban kiemelik, hogy az új hírváltozat és különösen az elmúlt év hírváltozat hatalmas eszköz a párt demokrácia kifejezésére, a kollektív vezetés megerősítésére.

A tézisek a továbbiakban hangsúlyozzák a kommunisták marxista-leninista nevelésének

Minisztertanácsi határozat a tűz és jéghéztosításról

A minisztertanács fokozott segítséget nyújt azoknak a dolgozó parasztoknak, akiket 1953. évben tűz, vagy jégkár ért. Ennek érdekében a minisztertanács határozatot hozott arra vonatkozóan, hogy a biztosítás kötelező voltára tekintettel, az állami biztosítónak kár esetén ki kell fizetni a kártérítést akkor is, ha a biztosított a biztosítási díjat a káreset időpontjában még nem, vagy csak részben fizette meg. Ez a rendelkezés január 1.ig visszamenő hatályú, tehát kártérítést kapnak a tűz- és jégkárosultak az esetben is, ha a kár a rendelet megjelenése előtt, de 1953. január 1. után érte őket.

A minisztertanács határozata a jéghéztosításnál a kártérítés mértékét 1953. évre 20–36 százalékkal felemeli, és pedig: a szövetkezetekre nézve a kalászosok kártérítési összegét, az egyéni gazdálkodókra nézve pedig a holdanként megállapított egység kártérítési összegét.

javítását. Követelheti, hogy az árut a hiba arányában olcsóbban adják és a már kifizetett vételárból a különbözetet térítsék vissza.

Ha az áru használhatatlan, a fogyasztó annak visszavételét és a vételár visszaadását is követelheti. Mindez természetesen nem vonatkozik arra az esetre, ha a fogyasztónak az árut, kifejezetten mint hibásat, már eredetileg is olcsóbban adták, vagy ha a fogyasztó a hibát az átvételkor már ismerte. Kimondja a törvényerejű rendelet, hogy egyes tartós használatra szánt cikkek jótállás mellett kell árusítani. Jótállás esetében a fogyasztó írást kap arról, hogy a kereskedelmi vállalat az áru esetleges hibáit a jótállási idő alatt díjtalanul kijavítja. A fogyasztóknak mindezek a jogai bírói védelem alatt állnak.

A munkabérekre vonatkozó rendelkezések kimondják, hogy a rossz minőségű termékért a használhatóság arányában csökkentett munkabér jár. Ugyanakkor biztosítja a törvényerejű rendelet a minőség megjavításában való teljesítményt adó dolgozók jutalmazását.

A Német Demokratikus Köztársaság rádiója jelentette: Németország Szocialista Egységpártjának Központi Bizottsága július 24-től 26-ig tartotta Otto Grotewohl elnökeléssel 15. ülést Berlinben. A párt politikai bizottságának jelenlévő Otto Grotewohl és Walter Ulbricht terjesztették a központi bizottság elé. Az ezzel kapcsolatos vitában 42-en vettek részt. A vitát Ulbricht és Grotewohl zárta le. A központi bizottság „az új irányzat és a párt feladatai” címmel határozatot fogadott el. A központi bizottság Max Fechner (volt gazdaságminiszter), mint a párt és a Német Demo-

kratikus Köztársaság elenségét kizárta Németország Szocialista Egységpártjának Központi Bizottságából és a párt tagjainak sorából. Wilhelm Zaisert (volt állambiztonsági miniszter) és Rudolf Herrnsdorfot (a „Neues Deutschland” volt főszerkesztője), akik pártellenes frakciót alakítottak, kizárták a párt Központi Bizottságából.

A központi bizottságba kooptálták Schirdewan és Ziller elvtársakat. A párt Politika Bizottságát újjáválasztották. A Központi Bizottság titkárságát eddigi formájában megszüntették. A Központi Bizottság első titkárává egyhangúlag Walter Ulbrichtot választották meg.

